

Detail sochárskej výzdoby brány, A. Paukert, 1924.
Foto M. Červeňanský

slavských firiem sa zúčastnilo len umelecké kováčstvo Marton a syn dodávkou svietidiel po obidvoch stranách hlavného portálu. Všetky finančné transakcie sa realizovali prostredníctvom bratislavskej filiálky Českej zemskej banky. Z archívnych materiálov vyplýva, že pri stavbe dochádzalo k rôznym nepríjemným prekvapeniam (zosadenie základov, prasknutie betónovej podzákladovej dosky), k nesvedomitým a oneskoreným dodávkam, i k omeškaniu prác z rôznych iných príčin.

Zvláštny dôraz sa kládol na dekoratérsku prácu. Lustre do reprezentačných priestorov dodávala firma Franta Anýž z Prahy podľa návrhov z Harmincovej kancelárie. Návrhy sa však museli často prepracovávať a zjednodušovať, lebo boli predimenzované a prezdobené. Vstupná brána bola pôvodne navrhnutá jedno-

duchšia, Harmincov projekt na jej bronzové výplne bol neskôr zmenený. Zmluva na dodanie bronzovej brány bola dohodnutá s firmou Pleva v Brandýse nad Labem. Jej málo okázalý projekt od M. Harminca dali prepracovať pražskému architektovi Václavovi Ložekovi. Podľa jeho nákresov vyhotovil sochár A. Paukert trojrozmerné modely výplní, ktoré nakoniec odliala Umělecká slévárna p. Maška v Prahe-Karlíne a v Brandýse ich zmontovali s rámovou konštrukciou brány. Ložek navrhoval aj vnútorné zariadenie kaviarne. Augustín (Stino) Paukert bol absolventom pražskej akadémie (prof. Stanislava Suchardu) a desať rokov pracoval v Ríme. V Bratislave sa zúčastnil výzdoby budovy Policajného riaditeľstva, kam dodal postavy atlantov a dvoch levov — štítonošov. Vo výplniach brány múzea až medailérsky jemne vypracoval poľnohospodárske motívy. Bránu dodali z Brandýsa do Bratislavy s pomerne veľkým omeškaním, čo malo za následok nepríjemné vyjednávanie o penalizácii, lebo firma Pleva sa v zmluve zaviazala platiť za každý deň omeškania 200 Kč, čo pri niekoľkotýždňovom omeškaní znamenalo pomerne vysokú sumu.

Do plôch parapetov medzi oknami prvého a druhého poschodia západnej fasády osadili tri reliéfy s námetmi zo života slovenského vidieckeho ľudu. Tieto reliéfy, ako aj výplň tympanonu a voľné figurálne skupiny dodal pražský sochár František Uprka, brat maliara Joža Uprku. Reliéfy nie sú obzvlášť umelecky hodnotné a na strednom z nich, ktorý je širší, vznikla nelogická prázdna plocha. Sú tesané z pieskovca, ktorý Uprkovi dodal sochár František Bílek. Pri preberacom konaní znížili autorovi honorár, pretože použil nekvalitný materiál s hrdzavými škvrnami. Podľa vyjadrenia dodávateľa Bilka sa mali škvrny časom stratíť (patinovať), ale ešte aj po šesťdesiatich rokoch sú badateľné.

Sochársky pomerne slabo zvládnutá bola aj figurálna výplň tympanonu. V relatívne vysokom reliéfe tu bol znázornený oráč s pluhom, ťahaným koňmi. Aj voči tomuto dielu mala preberacia komisia námietky, reliéf však osadili. Kompozícia bola rozvláčna, nevyplňala plochu tympanonu. Pri pohľade zdola sa časť kompozície strácala, bola zakrytá širokou rímsou.